



מ"ת 24815/11/20 - נתנאל בטיטו נגד מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 24815-11-20 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' אוליאל(עציר) ואח'
תיק חיצוני: פמ"ח 4767/20

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מבקש	נתנאל בטיטו
נגד	
משיבה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי המבקש להורות על שינוי תנאי השחרור ולהקל בהם כך שיותר למבקש לצאת לעבודה וזאת לאחר שנמצא מעסיק אשר מוכן להעסיק את המבקש ולפקח עליו בשעות העבודה.

המאשימה בתגובתה התנגדה לשינוי התנאים וטענה כי לא חלף זמן ניכר מיום מתן ההחלטה האחרונה בעניינו של המשיב וכי למשיב חלונות התאווירות ולפיכך, התנאים בהם מצוי המבקש מידתיים והולמים.

ביום 24.3.21 התקיים דיון במעמד הצדדים ונשמעה עדותו של המעסיק המוצע כערב ומפקח. מעדותו של העד עולה כי מדובר במי שהעסיק את המבקש בעבר עובר למעצרו בעבודות שיפוצים וכי הוא נכון להעסיקו שוב כצבע ואולם איננו יכול להתחייב לפקח על המבקש פיקוח צמוד וללוות אותו בכל זמן נתון.

ב"כ המבקש חזר על הבקשה ובנסיבות העניין טען כי יש מקום לאפשר למבקש לצאת לעבודה אף בפיקוח חלקי וזאת בשים לב לחלוף הזמן שחלף מעת שחרורו של המבקש ובשים לב לעובדה כי לא נשקפת מסוכנות מהמבקש והעובדה כי המבקש נעדר עבר פלילי.

המאשימה טענה כי בשים לב למסוכנות הנשקפת מהמבקש נוכח העובדה שעבר עבירות סמים וכן העובדה כי אין מדובר בפיקוח רצוף, יש מקום לדחות את הבקשה.

לאחר ששמעתי טענות הצדדים ועיינתי בהחלטות שיפוטיות קודמות שוכנעתי כי דין הבקשה להידחות.



הדין קובע שני טעמים שבגינם ניתן להגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרור. האחד - שינוי נסיבות והשני - חלופ "זמן ניכר" ממועד החלטת השחרור. בענייננו אני סבורה כי אין מדובר בחלופ "זמן ניכר" שכן המבקש שוחרר בתנאים על ידי בית המשפט ביום 3.12.20. לטעמי חלופ זמן של כשלושה חודשים מהחלטת השחרור האחרונה אינו בגדר "זמן ניכר" ואוסיף ואציין כי לא ניתן להתייחס להגדרה זו במנותק מנתונים נוספים כגון המסוכנות הנשקפת מהמבקש והאם חלופ הזמן אם היה כזה, יש בו כדי הפחתה ברמת המסוכנות. אמנם הפסיקה קבעה כי יש לפרש את המונח "זמן ניכר" באופן גמיש אך זאת בהינתן איזון ראוי בין האינטרס הציבורי שהמבקש ימשיך וישהה במעצר בית כפי שנקבע בהחלטת השחרור לבין הפגיעה הנגרמת למבקש כתוצאה מהתנאים בהם הוא מצוי.

כמו כן לא מצאתי כי התקיימה עילה של "שינוי נסיבות" בתיק זה.

במקרה דנן, העבירות המיוחסות למבקש חמורות ונסיבותיהן מפורטות בעובדות כתב האישום ויש לשקול זאת במסגרת השיקולים האם להיעתר לבקשה אם לא וזאת בשים לב למטרת הבקשה. ככלל, בקשה ליציאה לעבודה לצורך פרנסה מצדיקה העתרות לה ככל שהדבר אינו פוגע באינטרס הציבורי או בהליכי המשפט (ראו בש"פ 6286/06 **פלוני נ' מדינת ישראל**, בש"פ 1393/07 **אלחנטי נ' מדינת ישראל**, בש"פ 6845/07 **קונסטנטין נ' מדינת ישראל**).

בענייננו לאור המפורט להלן ובשים לב שטרם ניתנה תשובה לכתב האישום הרי שלא מצאתי כי כבר כעת יש להיעתר לבקשה.

מעבר לכך אציין כי חלופת התעסוקה המוצעת איננה עונה על הצורך לאיין את המסוכנות. אינני תמימת דעים עם הסנגור אשר טוען כי מדובר במסוכנות מלאכותית מכוח הוראות החוק בלבד.

אין להקל ראש באישומים המיוחסים למבקש שעה שלכאורה חבר לאחרים לעיסוק בסמים בהיקפים גדולים. על פי המתואר בכתב האישום, המבקש החזיק סמים מסוכנים, לאחר שנכנס לדירות שהקימו יתר הנאשמים, קטף את שתילי הסמים ונטל סמים מסוכנים במשקל כולל של כ - 19.43 ק"ג נטו. בהמשך, המבקש יחד עם נאשם נוסף, החזיקו את הסמים והכניסו אותם לתוך שקים גדולים לשם שינועם למקום אחר. מעשים אלו מלמדים על עיסוק מעמיק בסמים מסוכנים והוא לכאורה חלק ממערך שכלל גידול סמים ותפקידו של המבקש היה בשינוע הסמים. אמנם על פי החלטת כבוד השופט מוחמד עלי מיום 3.12.20 חלקו של המבקש שונה מחלק מהנאשמים, אך אין בכך כדי לקבוע כי לא נשקפת מסוכנות מהמבקש גם בהינתן העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי.

מהאמור עולה, כי ככל שבית המשפט בודק חלופה תעסוקתית, עליה לענות על הצורך לאיין את המסוכנות מהמבקש, וכזו לא הונחה בפני.

אשר על כן, לאור העובדה כי אני סבורה שהבקשה אינה עונה על הטעמים בגינם ניתן להגיש בקשה לעיון חוזר ונוכח העובדה כי אני סבורה כי אין מדובר בחלופה תעסוקתית שיש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמבקש אני דוחה את הבקשה.

המזכירות תמציא לצדדים.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשפ"א, 25 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

